

Súd: Okresný súd Bánovce n/B
Spisová značka: 5C/66/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3211201622
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 09. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Marek Anovčín
ECLI: ECLI:SK:OSBN:2012:3211201622.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bánovce nad Bebravou v konaní pred sudcom Mgr. Markom Anovčinom v právnej veci navrhovateľky: R. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom R.. Y. XXXX/X, V.Á. O. V., zastúpená JUDr. Máriou Gbelskou, advokátkou so sídlom v Bánovciach nad Bebravou, Andreja Hlinku 21 proti odporcovi SPPP Slovakia s.r.o., IČO: 36 614 939, Partizánska 73, Bánovce nad Bebravou, o náhradu mzdy takto

rozhodol:

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľke sumu náhrady mzdy vo výške 5 377,50 eur v hrubom do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľke k rukám jej právnej zástupkyne náhradu trov právneho zastúpenia v sume 397,04 eur do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľka sa návrhom podaným dňa 29.04.2011 domáhala, aby súd určil, že skončenie pracovného pomeru výpoveďou zo strany odporcu zo dňa 01.03.2011 je neplatné. Ďalej sa domáhala náhrady mzdy. Návrh odôvodnila tým, že dňa 26.05.2008 uzatvorila s odporcom pracovnú zmluvu, ktorá bola zmenená dodatkom zo dňa 01.09.2008. Listom zo dňa 01.03.2011 oznámil odporca navrhovateľke, že s ňou ukončuje pracovný pomer výpoveďou podľa § 63 ods. 1 písm. e) Zákonníka práce, a to dňom 01.03.2011. Jednou z podmienok platnosti výpovede je jej doručenie do vlastných rúk zamestnancovi. Listina označená ako upozornenie bola zaslaná na adresu, na ktorej navrhovateľka už 2,5 roka nebýva, pričom zmenu adresy bydliska riadne a včas nahlásila zamestnávateľovi a tento uvedenú zmenu aj zaevidoval. Na obálke nebolo uvedené, že sa jedná o zásielku do vlastných rúk a tak ju prevzala jej matka. Z uvedeného je zrejmé, že nedošlo k splneniu povinnosti odporcu ako zamestnávateľa doručiť výpoveď do vlastných rúk zamestnanca. Navrhovateľka odporcovi listom, doručeným mu dňa 04.04.2011, oznámila svoje stanovisko, že trvá na tom, aby ju ďalej zamestnával. Navrhovateľka si súčasne uplatnila nárok na náhradu mzdy, ktorý na pojednávaní dňa 18.09.2012 vyčíslila jej právna zástupkyňa sumou 5 377,50 eur, ktorá je nárokom na náhradu mzdy za 9 mesiacov, keď jej priemerná mesačná mzda je 597,50 eur.

Odporca sa vo svojom písomnom vyjadrení k návrhu nevyjadril k uplatnenému nároku na náhradu mzdy.

Súd medzitímnym rozsudkom č. k. 5C/66/2011 - 67 zo dňa 26.10.2011 rozhodol, že výpoveď z pracovného pomeru daná odporcom navrhovateľke dňa 01.03.2011 je neplatná. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 28.03.2012. Následne súd vo veci nariadil pojednávanie na prejednanie a rozhodnutie o uplatnenom nároku navrhovateľky na náhradu mzdy. Na pojednávanie dňa 28.06.2012 sa dostavili účastníci konania, pričom pojednávanie bolo odročené z dôvodu deklarovanej vôle účastníkov dohodnúť

sa mimosúdne. Zároveň boli ústne predvolaní na pojednávanie dňa 18.09.2012, na ktoré sa však nedostavili. Na pojednávanie sa dostavila iba právna zástupkyňa navrhovateľky a za splnenia zákonných podmienok pojednával súd v neprítomnosti účastníkov. Súd na pojednávaní vypočul právnu zástupkyňu navrhovateľky a vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov, a to najmä pracovnej zmluvy navrhovateľky, dodatku k tejto pracovnej zmluve, vyjadrenia navrhovateľky k výpovedi, výplatných listín navrhovateľky za mesiace január a február 2011 a rozsudku č. k. 5C/66/2011-67 a z vykonaného dokazovania súd zistil, že navrhovateľka bola zamestnankyňou odporcu od 01.07.2008 na základe pracovnej zmluvy zo dňa 26.05.2008. Na základe dodatku k pracovnej zmluve zo dňa 01.09.2008 sa zmenil druh práce a mzda navrhovateľky. Pracovný pomer bol dohodnutý na dobu neurčitú. Dňa 01.03.2011 dal odporca navrhovateľke výpoveď z pracovného pomeru, ktorý sa mal skončiť uvedeným dňom. Listom zo dňa 01.04.2011, doručeným odporcovi dňa 04.04.2011, sa navrhovateľka k výpovedi vyjadrila tak, že túto odmieta a trvá na tom, aby ju odporca naďalej zamestnával. Rozsudkom č. k. 5C/66/2011-67 tunajší súd určil, že výpoveď je neplatná. Podľa výplatných listín bol priemerný zárobok navrhovateľky u odporcu vo výške 3,4339 eur / hod., čo je 597,50 eur mesačne pri počte 174 pracovných hodín v mesiaci.

Podľa § 79 ods. 1 a 2 zákona č. 311/2001 Z. z. (ďalej len Zákonník práce), ak zamestnávateľ dal zamestnancovi neplatnú výpoveď alebo ak s ním neplatne skončil pracovný pomer okamžite alebo v skúšobnej dobe a ak zamestnanec oznámil zamestnávateľovi, že trvá na tom, aby ho naďalej zamestnával, jeho pracovný pomer sa nekončí, s výnimkou, ak súd rozhodne, že nemožno od zamestnávateľa spravodlivo požadovať, aby zamestnanca naďalej zamestnával. Zamestnávateľ je povinný zamestnancovi poskytnúť náhradu mzdy. Táto náhrada patrí zamestnancovi v sume jeho priemerného zárobku odo dňa, keď oznámil zamestnávateľovi, že trvá na ďalšom zamestnávaní, až do času, keď mu zamestnávateľ umožní pokračovať v práci alebo ak súd rozhodne o skončení pracovného pomeru. Ak celkový čas, za ktorý by sa mala zamestnancovi poskytnúť náhrada mzdy, presahuje deväť mesiacov, patrí zamestnancovi náhrada mzdy za čas deväť mesiacov.

Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že návrh na náhradu mzdy je v celom rozsahu dôvodný. Odporca ukončil pracovný pomer s navrhovateľkou výpoveďou ku dňu 01.03.2011, pričom výpoveď bola právoplatne určená za neplatnú. V zmysle citovaného zákonného ustanovenia tak navrhovateľke patrí náhrada mzdy vo výške priemerného mesačného zárobku. Priemerný zárobok navrhovateľky bol 597,50 eur mesačne. Tento navrhovateľke patrí za obdobie, odkedy zamestnávateľovi oznámila, že trvá na ďalšom zamestnávaní, t. j. od 04.04.2011 až do času, keď jej odporca umožnil pokračovať v práci, najdlhšie však za deväť mesiacov. Od 04.04.2011 do rozhodnutia súdu o nároku na náhradu mzdy, avšak už aj do nadobudnutia právoplatnosti rozsudku o určení neplatnosti výpovede, uplynul dlhší čas ako 9 mesiacov. Odporca v konaní nepreukázal, že by navrhovateľke umožnil pokračovať v práci pred uplynutím času deväť mesiacov od 04.04.2011, a preto navrhovateľke patrí náhrada mzdy za obdobie deviatich mesiacov, t. j. vo výške 5 377,50 eur, ktorá je deväť násobkom priemerného mesačného zárobku navrhovateľky. Keďže odporca v konaní nepreukázal, že by čo len časť náhrady mzdy navrhovateľke uhradil, zaviazal ho na zaplatenie náhrady mzdy súd. Uvedená suma náhrady mzdy je vyčíslená v hrubom. Odporca bol v konaní o náhradu mzdy pasívny a aj keď prejavil vôľu s navrhovateľkou sa dohodnúť, k dohode nedošlo a meritórneho pojednávania sa nezúčastnil. Relevantne sa k nároku na náhradu mzdy nevyjadril a nenavrhol žiadny dôkaz a neuviedol žiadne skutočnosti, ktoré by spochybňovali doručenie oznámenia navrhovateľky, že trvá na ďalšom zamestnávaní, alebo že jej umožnil pokračovať v práci skôr, alebo by z akéhokoľvek dôvodu mala byť náhrada mzdy nižšia, či už pre iný priemerný zárobok alebo pre možnú čiastočnú úhradu alebo z iného dôvodu. V tomto smere mal povinnosť tvrdenia a dôkaznú povinnosť odporca, pričom si ju nesplnil. Z uvedených dôvodov súd návrhu na náhradu mzdy vyhovel v celom rozsahu.

Keďže súd návrhu v celom rozsahu vyhovel, navrhovateľ tak mal plný úspech vo veci, a preto súd podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku zaviazal odporcu na zaplatenie trov, ktoré navrhovateľke vznikli jej právnym zastúpením v sume 397,04 eur. Trovy právneho zastúpenia boli priznané a vypočítané v súlade s vyhláškou Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len "vyhláška") a pozostávajú z nasledovných položiek:

- odmena 190,89 eur za prevzatie a prípravu zastúpenia,
- odmena 190,89 eur za zastupovanie navrhovateľky na pojednávaní dňa 18.09.2012,
- režijný paušál k 2 úkonom právnej služby vykonaným v roku 2012 po 7,63 eur.

V zmysle § 149 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku je odporca povinný zaplatiť náhradu trov advokátke navrhovateľky. Odporca je povinnosti vyplývajúce mu z tohto rozsudku povinný splniť v zmysle § 160 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou na Krajský súd v Trenčíne.

Odvolanie musí mať náležitosti podľa § 42 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku a podľa § 205 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku. Musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a príloh tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis s prílohami, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy. V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k nasledovným vadám (§221 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku):

- sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,
- súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav,
- sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali,
- bol odvolacím súdom schválený zmier.

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie.